

BIMBÓ ISTVÁN, DR.

1917. december 29. Tápiószőlő, Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye -
1971. augusztus 13. Budapest

Segéd munkás 1933–1938, textilkikészítő az Óbudai Fehérítőgyárban 1940. március 10.–1950. november között. Közben a második világháborút követően 1945. március 18.–1948. augusztus 18. között szovjet hadifogságban volt. A Magyar Dolgozók Pártja üzemi szervezetének javaslatára vették fel a Bírói és Államügyészi Akadémiára 1950-ben, amelyet 1951. december 31-én fejezett be. Ezt követően négy hónapos hadbírói tanfolyamot végzett 1952-ben. A jogi diplomáját az Eötvös Loránd Tudományegyetemen 1957-ben vette át.

1952. január 2.–október 31. között a Budapesti Központi Járásbíróságon járásbíró, 1952. november 1-től az Igazságügyminisztériumban előadó, területi instruktorként. A Fővárosi Bíróságon elnökhelyettes 1954. április 26.–1960. október 31. között, ezt követően tanácsvezetőként ítélkezett tovább. 1957 októberének végén a központi jutalomkeretből ő is részesült. 1959-ben a Büntető Kollégium vezetőjének helyettese volt, korabeli értékelése szerint „az ellenforradalom után az átigazolását az elsők között kérte” a Magyar Szocialista Munkáspártba.

1960-ban úgy ítélték meg, hogy elnökhelyetteseként nem tudja a Büntető Kollégiumot megfelelően irányítani a kevés gyakorlata miatt, az igazságügyi tárca vezetője a Legfelsőbb Bíróságra javasolta áthelyezését. Más megoldás mellett döntöttek, és 1961-ben elkezdte tanulmányait a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetemen. Újabb, 1962-es jellemzése szerint a korábbi hibáit már „leküzdötte”. 1965-ben hivatalos személyekkel kapcsolatos vesztegetési ügyeket is tárgyalt a „politikailag jól felkészült” tanácsvezető, aki „tisztában van pártunk és kormányunk célkitűzéseivel, politikájával, és az ítélkező munkáját ennek szellemében végzi.” A csekély számú állam ellen elkövetett jelentősebb büntetőügy mellett az élet és a társadalmi tulajdon ellen elkövetett büntetőperekben is ítélkezett, emellett számos kerületi büntetőperben is kirendelték. Ítélezési gyakorlatát jónak minősítették. „A jogalkalmazás jogpolitikai elveit helyesen juttatja érvényre ítélkező munkájában. [...] Politikai ügyekben mutatott helytállása társadalmi rendszerünkhöz való hűségét kétségtelenné teszi [sic!].”

A forradalmat követően ő ítélte el Darvas Iván színészt 1957. október 16-án nyolc, majd dr. Kéri József győri megyei ügyészt 1958. június 6-án hét év börtönbüntetésre (utóbbi ítéletet a Legfelsőbb Bíróságon megsemmisítették, és új büntetőeljárást rendeltek el). 1958. június 13-án halálbüntetéssel sújtotta Panczer Ferencet, akit – miután az ítéletet másodfokon 1958. október 20-án a dr. Mecsér József vezette tanács is jóváhagyta – 1958. október 23-án kivégeztek.

KITÜNTETÉSEI

Magyar Népköztársasági Érdemérem ezüst fokozata (1952)
Miniszteri dicséret (1959)
Szocialista Munkáért Érdemérem (1960)
Munka Érdemrend ezüst fokozata (1966)
Miniszteri dicséret (1967)

FORRÁSOK, IRODALOM

Országos Bírósági Hivatal – Az igazságügyi szervezetből kivált dolgozók nyilvántartókönyvében rögzített iktatószámok alapján: B/149.
1956 kézikönyve. III. Megtorlás és emlékezés. A kézikönyv főszerkesztője Hegedűs B. András, a kötetet szerkesztette Kende Péter. 1956-os Intézet, Budapest, 1996. 193., 255., 286.
Eörsi László: Corvinisták, 1956. A VIII. kerület fegyveres csoportjai. 1956-os Intézet, Budapest, 2001. 606. 613.
Eörsi László: A Széna tériek, 1956. Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára–1956-os Intézet, Budapest, 2004. 351.
Eörsi László: Köztársaság tér, 1956. 1956-os Intézet, Budapest, 2006. 208., 212.
Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In A Kúria és elnökei III. A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 180–181.